

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 11. Auaritiæ fraudes Acheronticis flammis dignæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

vitiorum. Compendium est vituperationis, fortunatum dici, & simul non etiam misericordem, beneficum, liberalem, patrem pauperum, sobrium, iustum, & munificum esse: quia titulus opulentiae, sine virtute, est omnium criminum index, & procurator voluptatis. Quid porro voluptas pariat, ex illa sententia discitur: *Quantum glorificauit se, & in delitijs fuit; tantum date illi tormentum & luctum.* Apoc. 18. 7.

§. XI.

Auaritia fraudes Acheronticis flammis digna.

Quarta causa, quia uti iustitia caelo digna est, ita iniquitas inferno. *Mane astabo tibi, & videbo*, ait Propheta. Quid videbis, & Videns? *quoniam non Deus volens iniquitatem tu es. Neque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.* At, iuxta commune adagium, diues plerumque aut iniustus, aut iniusti haeres est. Quid ergo mirum, si diuitiae dicantur esse magna occasio aeternae damnationis? cum & ab Ethnicis irritamenta malorum appellentur? & Iacobus Apostolus dicat: *Agite nunc diuites, plorate ululantes in miseris vestris, quae aduenient vobis. Diuitia vestra putrefacta sunt;* Psal. 5. 6. Iac. 5. 5.

Et vestimenta vestra à tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum aruginavit, & argo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras, sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novissimis diebus. Quam ve-

S. Greg.
Turon.
lib. 1. de
glor.
martyr. c.
106.

ritatem D. Gregorius hoc luculento exemplo confirmat. Femina ex illis vna, quibus dictum est à Poëta:

Sed facile est vobis verba & componere fraudes,

prætextu pietatis, multos deceperat, qui vultui, & gestui, & sermonis tractui crediderunt. Vtq; simulationi sacris peregrinationibus conciliaret auctoritatem, terram Palæsthinam, quam Deus homo, suis natalibus, suoq; sepulchro insignem fecerat, visitare solitabat. Hoc iter illi occasio pecuniæ lucrandæ fuit. Nam multam pecuniæ summam illi Christiani ubique contribuerunt, qua captiuos redimeret, egentesque sustentaret; quam illa interuertit. Neque enim eam in terram sanctam pertulit, sed clam domi in suos olim vsus sub terra defossam occultauit. Rarò profunt iniquè acquisita. Quare neq; mulierem hanc sua furta iuuerunt. Diuina enim Nemesis illi vitæ flum incidit, vt constaret, etiam in femina fieri,

fieri, quod dicitur: *Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos.* Quippe illi pecuniam, illis Deus vitam aufert. Ita sæpe homo *thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea.* Defuncta hac strige, mandato Episcopi in pecuniam inquisitum est: & filia illi superstes interrogata. Sed nihil ex ea potuit intelligi, clam enim mater omnia domi infoderat, neque filia fidebat, ne ab astate & sexu secreti impatiente proderetur. Per totam igitur domum, atque in omnibus angulis circumierunt scrutatores, tandemque repperit tumulatus altè thesaurus. Neque verò pecuniam eam omnem meliùs potuit impendere facer Antistes, quàm vt eam, in flagitij detestationem, sepulchro iniiceret, & super infame mulieris cadauer iactaret; quali diceret iam sapiùs vsurpata formula, *Pecunia tua tecum sit in perditionem, aut, The- saurizasti tibi iram in nouissimis diebus.* Vtque etiam illud appareret, *Aurum & argentum vestrum manducabit carnes vestras, sicut ignis: ecce, per tres integros continuosque dies, funestissimum hoc lamentum ex sepulchro clarissimè perceptum est: Vrit me aurum, vrit me aurum.* Ne autem aures tantùm exhorrescerent, sed vt oculis quoque caperetur,

Psal. 54.
25.Psal. 38.
7.

Iac. 5. 3.

miseriarum experimentum, eruta à terrâ, metuendum se se aperuit spectaculum. Quippe liquatum, & candens aurum, lucentis flammæ instar, in os mulieris visum est, tamquam riuus quidam influere, atque non tantum, veteri illo ritu, quodammodo dicere: *Aurum sitisti, aurum bibe*, sed illud quoque exprimere, quod Psalmista cecinit: *Ignis & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum*. Similem potum sibi parari existimet, qui similem sitim patitur.

Psal. 10.
7.

§. XII.

Hereditates iniuste, quam seuerè etiam in heredibus puniuntur?

Quòd si quis paucas esse eiusmodi Megaricas Sphinges arbitretur; illud tamen nouerit, eiusmodi calidum haustum, non tantum raptoribus infundi, sed etiam optimè acquisite possessoribus. Valde me semper perculit illud, quod D. Hieronymus ex communi hominum opinione scribit: *Illà vulgata sententia mihi videtur esse verissima: Dives aut iniquus, aut iniqui heres. Quin & Platonis verba sunt: Verum est, quod vulgò dicimus, admodum diuites non esse bonos*. Valde etiam multos locupletes viros sollicitos fecit illud summi iudicis pronuntiatum:

§ Hie.
ron. ep.
ad Hedi-
biam.
Plato l. 5.
de legib.